

28 Μαρτίου 2016

Γιατί υπάρχει το κακό στον κόσμο;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

ΓΡΑΦΕΙ Η ΜΑΡΩ ΣΙΔΕΡΗ

Γιατί υπάρχει κακό στον κόσμο; ... ποιος το επιτρέπει και για ποιο λόγο;
Έχεις αναρωτηθεί ποτέ; Μα τι λέω: και βέβαια έχεις αναρωτηθεί... ότι κι αν πρεσβεύουμε, όσες αντιθέσεις και διαφωνίες κι αν έχουμε, ότι επιλογές κι αν κάναμε, μπροστά στην είδηση ότι το κακό με κάποιο τρόπο κάνει την εμφάνισή του ολόγυρά μας, έχουμε πάντα την ίδια απορία: “Γιατί υπάρχει το κακό στον κόσμο;” Ένας τζιχαντιστής αποκεφαλίζει έναν αιχμάλωτο... ένας ανώμαλος βασανίζει ένα παιδί... ένας ισχυρός εξαθλιώνει έναν ανίσχυρο... βία, βία, βία σε όλες τις μορφές, με όλους τους τρόπους, με κάθε λογής μεταμφίεση... τόσες πράξεις μίσους, τόσα λόγια μίσους, τόσες σκέψεις μίσους, σε τόσο διαφορετικές περιστάσεις και στο τέλος πάντα η ίδια απορία: “Γιατί υπάρχει κακό στον κόσμο;”

Δε μου άρεσε να μου μένει η απορία κι άρχιζα να διαβάζω ότι θα φαινόταν ικανό να μου δώσει μια απάντηση, πειστική, μια απάντηση που να βγάζει νόημα...

Γιατί υπάρχει κακό στον κόσμο;

Ψάχνοντας ανακάλυψα, γιατί μερικές απορίες είναι στ’ αλήθεια ενοχλητικές γι’ αυτόν που τις έχει: Ψάχνοντας κατάλαβα ότι η απορία μου είναι μια από τις πιο υποκριτικές απορίες που έχουν ποτέ ειπωθεί... υποκριτική γιατί ενώ φαίνεται να αναζητά το καλό, στην ουσία με εξαιρεί από το κακό... ωσάν να είμαι εγώ στην

απέξω, ωσάν να μην έχω πράξει, να μην έχω πει, να μην έχω σκεφτεί τίποτε που να προκάλεσε κάποτε πόνο σε ένα συνάνθρωπο: για σκέψου το λίγο (έτσι για να μη βασανίζομαι μονάχη μου): όταν αναρωτιέμαι γιατί να υπάρχει το κακό, δεν υπονοώ ότι εγώ με το κακό ουδεμία σχέση έχω;

Δεν υπονοώ ότι θα ήθελα έναν κόσμο απαλλαγμένο από το κακό όπως εγώ το αντιλαμβάνομαι, αλλά με εμένα μέσα σ' αυτόν τον κόσμο, λαμπρή εκπρόσωπο των καλών;

Μα, άραγε πώς είμαι τόσο σίγουρη ότι ένας κόσμος χωρίς κακό θα έχει χώρο για μένα;

Η μήπως ερμηνεύω ως κακό μόνο τις πράξεις των άλλων που με σοκάρουν;

Και τι γίνεται με τις δικές μου πράξεις που σοκάρουν τον διπλανό μου;

Τι γίνεται με την ειρωνεία μου, την αυστηρότητά του, την απανθρωπιά μου, την υστεροβουλία μου, τη χυδαιότητά μου, την έπαρσή μου;

Αυτές να φύγουν ή να μείνουν;

Κι αν εγώ δεν προτίθεμαι να αλλάξω απαλλάσσοντας τον κόσμο από τον ενοχλητικό μου χαρακτήρα, τι θα απογίνω αν ποτέ εισακουστεί η ευχή μου να καθαρίσει ο κόσμος από τους κακούς;

Βασανιστική έγινε ξαφνικά η απορία μου, γιατί όλο και πιο πολύ συνειδητοποιώ ότι στα χείλη μου απλά δεν ταιριάζει: μια χαρά απορία για αγγέλους, μα για ανθρώπους, υποκρισία... είναι μια απορία που μοιάζει να αρνείται κάθε μορφή αυτοκριτικής και το χειρότερο κάθε μορφή μεταμέλειας... είναι μια απορία που δεν μπορείς να την έχεις αν δεν έχεις το θάρρος να αντέξεις την απάντησή της:

Γιατί υπάρχει κακό στον κόσμο;

Διότι για να μην υπήρχε θα έπρεπε να καταστραφούμε όλοι!'

(Αρχ. Ιωάννης Κωστώφ)

Υ.Γ. η απάντηση είναι από το βιβλίο του Αρχιμ. Ιωάννου Κωστώφ, Το όργωμα των δοκιμασιών και ο Θερισμός τους, (Αθήνα 2012)

Πηγή: alliotikathriskeytika.blogspot.com